Dosarul nr. 2-1110/2022

HOTĂRÂRE
În numele Legii

05 iulie 2024 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecător Roic-Botezatu Lilia
grefier Simionel Ion

a examinat în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea depusă de avocat Oxana Ivanov în interesele lui Popa Nicolae către Chiriac Petru cu privire la încasarea prejudiciului material, moral şi cheltuielilor judiciare.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Popa Nicolae , avocat Oxana Ivanov, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar reclamantul Popa Nicolae şi pârâtul Chiriac Petru, nu s-au prezentat, fiind citaţi legal.

La 09.08.2024, avocatul Dorin Melinteanu a înregistrat în interesele pîrîtului Chiriac Petru cerere de apel nemotivat împotriva hotărîrii judecătorești din 05.07.2024.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru din 09.04.2025 s-a admis cererea depusă de avocatul Melinteanu Dorin în interesele lui Chiriac Petru privind repunerea în termenul de declarare a apelului. Se repune în termen cererea de apel declarată de avocatul Melinteanu Dorin în interesele lui Chiriac Petru, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 5 iulie 2024, se ridică de la examinare din instanța de apel, cererea de apel declarată de avocatul Melinteanu Dorin în interesele lui Chiriac Petru împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Central), cu expedierea dosarului în prima instanță pentru întocmirea hotărârii integrale.

Astfel, la data de 06.05.2025 în adresa Judecătoriei Hînceşti, sediul Central a parvenit prezenta cauză civilă pentru pentru întocmirea hotărîrii integrale, iar în conformitate cu art.236 alin.(5-6) CPC, hotărârea integrală a fost întocmită la data de 16.06.2025.

Examinînd cauza, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t:

În data de 28 iulie 2022, în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a parvenit spre examinare conform competenței, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Oxana Ivanov în interesele lui Popa Nicolae către Chiriac Petru cu privire la încasarea prejudiciului material, moral şi acheltuielilor de judecată, cererea fiind repartizată prin PIGD în mod automat aleatoriu, la aceiași dată în procedura judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni Constantin Creţu.

Prin Încheierea Vicepreşedintelui interimar al Judecătoriei Hînceşti, Corina Albu din 21 martie 2023 s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Constantin Creţu toate dosarele penale, civile şi contravenţionale, fiind deblocate ambele sedii ale Judecătoriei Hînceşti.

Astfel, la data de 10 aprilie 2023 prezenta cerere a fost repartizată prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului în Judecătoria Hînceşti, sediul Central Lilia Roic-Botezatu

În motivarea acţiunii, se indică, că la data de 08.02.2021 Judecătoria Chişinău, sediul Centru a emis sentinţa nr. 1-1050/18 prin care Chiriac Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal. În anul 2016, luna august cet. Chiriac Petru aflîndu-se pe ***** a sustras de la cet. Popa Nicolae, telefonul mobil de model „ ***** , la preţ de 18 817 lei, un încărcător fără fir de model *****la preţ de 899 lei, căşti cu fir la preţ de 899 lei şi o husă pentru telefon la preţ de 1 189 lei, astfel cauzîndu-i părţii vătămate daună în proporţie considerabilă înn sumă totală de 21 804 lei. Circumstanţa dată a fost indicată în rechizitoriul şi ordonanţa punerii sub învinuire a cet. Chiriac Petru, infracţiune recunoscută integral.

Notează, că în legătură cu faptul, că pentru ultima şedinţă, avocatul Oxana Ivanov nu a fost citată şi respectiv, nu a avut posibilitatea tehnică de a se prezenta în şedinţă, instanţa a lăsat acţiunea civilă/cererea de chemare în judecată fără a fi examinată. Nefiind de acord cu sentinţa sus menţionată a depus cerere de apel, solicitînd să fie repusă în termen cererea de apel. Prin Decizia Colegiului Penal al Curţii de Apel cu nr. 1a-1207/21 emisă la data de 06 octombrie 2021 a fost respins apelul, ca fiind depus peste termen. La fel, prin Decizia CSJ nr.1ra-608/2022 din 08.06.2022 recursul declarat de către avocata Oxana Ivanov în numele părţii vătămate Popa Nicolae a fost declarat inadmisibil. Astfel, fiind consumate toate pîrghiile de a încasa prejudiciul moral şi material în ordine penală a înaintat acţiunea în instanţa de fond.

Mai indică, că prin acţiunile infracţionale ale lui Chiriac Petru părţii vătămate i-au fost cauzate prejudicii materiale şi morale. Reclamantul s-a deplasat de mai multe ori la domiciliul pîrîtului în sat. Sociteni r-nul Ialoveni unde l-a aşteptat pînă noaptea pentru soluţionarea amiabilă a litigiului însă şi-a pierdut timpul său, cît şi starea sa psihică fiind traumată. Mai mult, era nevoie să se deplaseze de mai multe ori la inspectoratul de poliţie, cît şi la şedinţele de judecată, motiv din care nu putea merge la muncă şi de a-şi întreţine familia.Respectiv, solicită de a încasa de la Chiriac Petru prejudiciu moral în mărime de 20 000 lei.

Solicită avocatul Oxana Ivanov în interesele lui Popa Nicolae încasarea din contul pîrîtului Chiriac Petru în beneficiul reclamantului prejudiciul material cauzat în sumă de 21 804 lei, ce reprezintă costul total al bunurilor sustrase, prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei şi cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 7000 lei.

În drept, se invocă prevederile art.art. 219,221 Cod de procedură penală, art.art 1998, 2036 Cod civil, art. art. 84,166,167,240 Cod de procedură civilă.

***Argumentele participanţilor la proces**:*

Reclamantul Popa Nicolae şi reprezentantul acestuia avocat Oxana Ivanov fiind citaţi cu aviz de recepție în şedinţa de judecată nu s-au prezentat, iar prin cererea expediată pe adresa de email a instanţei la 29.01.2024 ultima a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 45).

Pîrîtul Chiriac Petru, fiind citat legal, cu aviz de recepție, nu s-a prezentat. La materialele cauzei civile se dețin scrisoarile expediate în adresa acestuia şi restituite în adresa instanţei atît cu menţiunea factorului poştal „ plecat „ (f.d. 34,36), cît şi avizele de recepție a citațiilor, contra semnătură , fapt ce confirmă că ultimul a fost înștiințat legal despre data și ora ședinței de judecată însă nu a înştiinţat instanţa privind imposibilitatea prezentării la şedinţa de judecată ori să solicite examinarea cauzei în absenţa sa (f.d. 39, 43,53,57).

În scopul respectării drepturilor pîrîtului la un proces echitabil, în sarcina reprezentantului părții reclamante s-a pus să asigure citarea publică a lui Chiriac Petru. Respectiv, pîrîtul Chiriac Petru, fiind citat public, fapt adeverit prin extrasul din Ziarul de gardă nr.42 (928) din 09.11.2023 (f.d. 47), în şedinţa de judecată, nu s-a prezentat şi nu a formulat poziţia în acţiunea dată.

Urmare celor constatate supra, în conformitate cu prevederile art. 108, 206 alin. (1,3) CPC, instanţa a dispus judecarea cauzei în absenţa părţii reclamante şi a reprezentantului acestuia, care prin cerere a solicitat examinbarea cauzei în absenţa sa, cît şi în lipsa pîrîtului înştiinţat legal şi public despre data și ora ședinței de judecată.

Studiind cererea de chemare în judecată și materialele anexate, instanţa de judecată concluzionează ca fiind întemeiată acțiunea şi urmează a fi admisă parţial, din următoarele considerente:

Conform art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă al R. Moldova, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă al R. Moldova, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)–(3) din Codul de procedură civilă al R. Moldova, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă al R. Moldova, explicaţiile date de părţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al R. Moldova, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzeii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate art. 10 alin.(1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-

credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art. 11 alin.(1) Cod civil ,buna-credinţă este un standart de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine,onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Articolul 16 alin. (1) lit.g) Cod civil stipulează, că apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform art. 19 alin.(1-2) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integral a prejudiciului patrimonial. Se consider prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală).

În conformitate cu art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Articolul 2022 alin. (2) Cod civil al RM stabileşte că: ” Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii”.

Conform art. 2025 alin.(1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de acceiaşi calitate, repararea bunului deteriorate etc), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Reieșind din circumstanțele de fapt şi de drept, instanța de judecată constată cu certitudine că cererea reclamantului Popa Nicolae, prin reprezentant avocat Oxana Ivanov cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice rezultate din răspunderea delictuală, care, sunt guvernate de prevederile art.1998 din Codul civil.

Astfel, în cadrul cercetării judecatoreşti, analizînd materialele prezentate, instanţa a constatat, că:

Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 1-1050/18 din 08.02.2021 Chiriac Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 150 ore (f.d. 6-10).

Potrivit sentinţei indicate supra, Chiriac Petru în anul 2016, luna august 2016, aflîndu-se pe ***** a sustras de la cet. Popa Nicolae, telefonul mobil de model „ ***** , la preţ de 18 817 lei, un încărcător fără fir de model *****, o husă pentru telefon la preţ de 1 189 lei, astfel cauzîndu-i părţii vătămate daună în proporţie considerabilă.

Mai mult, studiind sentinţa instanţa reţine că pîrîtul Chiriac Petru la etapa examinării cauzei penale a recunoscut vina de comiterea infracţiunii incriminate, cauza fiind examinată în procedura simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedură prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Potrivit copiei bonurilor fiscale din 23.05.2016 pentru telefon s-a achitat suma de 18 817 lei, pentru accesorii suma de 1189 lei, 899 lei şi 899 lei (f.d. 18).

Prin urmare, în urma aprecierii probelor prezentate şi descrise mai sus, instanța a constatat cu certitudine *temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale,* invocată de către reclamant, respectiv se necesită, în mod obligatoriu, întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale acesteia: existența prejudiciului, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și a vinovăției, și anume:

În sensul *faptei prejudiciabile ilicite,* instanța constată necesitatea existenței unei fapte, prin care încălcându-se normele dreptului obiectiv se cauzează prejudicii dreptului subiectiv, aparținând unei persoane.

La caz, instanța atestă fapta ilicită, comisă de către Chiriac Petru asupra lui Popa Nicolae în luna august 2016, pe ***** şi a sustras de la ultimul telefonul mobil de model „ ***** , la preţ de 18 817 lei, un încărcător fără fir de model *****, o husă pentru telefon la preţ de 1 189 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate daună în proporţie considerabilă, circumstanțe confirmate prin actele deduse judecății.

Reieșind din legislația în vigoare, *existența unui prejudiciu*, se atestă că prejudiciul urmează să fie cert, adică sigur sub aspectul existenței sale și al posibilităților de evaluare și să nu fi fost reparat încă.

Mai este de reținut, că partea pîrîtă nu a contestat existența prejudiciului și nici nu a obiectat asupra întinderii acestuia.

Existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul este o condiție obligatorie pentru angajarea răspunderii delictuale și aceasta constă în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat ultimul.

Apreciind probele deduse judecății, instanța constată cu certitudine vinovăția pîrîtului Chiriac petru în comiterea faptei ilicite, produse în luna august 2016 asupra reclamantului Popa Nicolae.

Privind existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu instanța conchide că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, astfel că prejudiciul cauzat trebuie să fie consecința „faptei” ilicite a lucrului, produsului defectuos sau a persoanei pentru care se răspunde. Raportul de cauzalitate este și condiția înfuncție de care se determină mărimea despăgubirii și astfel se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

Având în vedere, cum se menționează supra, fapta prejudiciabilă, vinovăția pîrîtului Chiriac Petru, cauzarea prejudiciului material, care s-a produs anume în urma acțiunilor ultimului, se constată și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și suma pretinsă, ca prejudiciu solicitat.

Sub auspiciul acestor teze, instanța conchide că toate probele administrate, nominalizate supra sunt coroborate între ele și denotă în ansamblu fapta ilicită, a legăturii cauzale și a vinovăției în delictul imputat, ca elemente obligatorii al componenței delictului civil, circumstanțe ce impun după sine atragerea la răspundere civilă delictuală a celui care a acționat faţă de altul în mod ilicit, astfel cum se stipulează în art.1998 Cod civil.

Subsecvent, instanţa notează că potrivit sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 1-1050/18 din 08.02.2021 Chiriac Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe faptul, că în luna august 2016, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în ***** a sustras de la Popa Nicolae un telefon mobil de model „ ***** , procurat cu suma de 18 817 lei, un încărcător fără fir de model *****, o husă pentru telefon la preţ de 1 189 lei, prin ce i-a cauzat părţii vătămate daună materială în proporţii considerabile.

Însă, prin cererea de chemare în judecată avocatul Oxana Ivanov în interesele lui Popa Nicolae pe lîngă bunurile indicate în sentinţa precitată invocă că au fost sustrase şi căşti cu fir la preţ de 899 lei, solicitînd încasarea sumei de 21 804 lei cu titlu de prejudiciu material, sumă ce reprezintă costul total al obiectelor sustrase.

Aici, instanţa reţine că bunul – căşti cu fir la preţ de 899 lei nu au fost incluse în actul de învinuire incriminat lui Chiriac Petru şi de faptul sustragerii acestora ultimul nu a fost recunoscut vinovat prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Centru nr. 1-1050/18 din 08.02.2021.

Astfel, instanţa constată că în speță prejudiciul material cauzat părții reclamante de comiterea căruia pîrîtul Chiriac Petru a fost recunoscut vinovat este format din preţul telefonului mobil de model „ ***** , procurat cu suma de 18 817 lei, încărcător fără fir de model *****la preţ de 899 lei şi husa pentru telefon la preţ de 1 189 lei, în total suma de 20 905 lei este parte componentă a faptei infracționale imputabile pîrîtului Chiriac Petru, însă valorea prejudiciului material în mărime de 21 804 lei invocat de către partea reclamantă nu corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Raportînd circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la prevederile cadrului normativ material relevant, mai sus enunțate, instanța de judecată conchide că în speță, reclamantul Popa Nicolae este în drept de a cere încasarea prejudiciului material cauzat doar în sumă de 20 905 lei, iar pîrîtul Chiriac Petru este obligat să răspundă pentru cauzarea prejudiciului.

Drept urmare, instanța conchide că din ansamblul probatoriului administrat în cauză a rezultat suficiente elemente care să ateste faptul juridic doar al sumei de 20 905 lei cu titlu de prejudiciu material, circumstanțe constatate prin probe pertinente şi dispune încasarea de la pîrîtul Chiriac Petru în beneficiul reclamantului Popa Nicolae a sumei de 20 905 lei cu titlu de prejudiciu material.

Cu referire la cerinţa privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, instanţa consideră necesar admiterea parţială a acestuia, din următoarele considerente:

Conform art.2036 cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Articolul 2037 cod civil prevede, că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată,

luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Este de menționat că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni, care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

La caz, fapta ilicită și vinovăția pârâtului în producerea ei se constată cu certitudine conform actelor enunțate supra. Mai mult, se invocă cauzarea unui prejudiciu moral în urma faptului ilicit(delict) – infracţiunii.

Astfel, după cum se indică în cererea de chemare în judecată, în urma comiterii infracțiunii prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal de către pîrîtul Chiriac Petru lui Popa Nicolae i-a fost cauzat un prejudiciu moral, şi anume i-a fost traumată starea sa psihică.

Instanța notează că, conform normelor indicate supra, prejudiciul moral se compensează indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Totodată, prejudiciul moral cuprinde totalitatea suferinţelor fizice şi psihice (morale) ce le suportă persoana în urma acţiunilor ilicite săvârşite de autorul prejudiciului, și, acesta se compensează numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Iar, cuantumul prejudiciului moral, conform normelor indicate supra urmează a fi stabilit de instanța de judecată ținând cont de toate criteriile care îl determină și de circumstanțele cazului.

Despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Astfel, în speță, reclamantul invocă că, urmare a acțiunilor pârâtului i s-a cauzat un prejudicial moral.Și, instanța de judecată reține că, incontestabil în circumstanțele speței reclamantului i-au fost cauzate suferințe psihice manifestate prin frustrări, retrăiri, sentimente negative, imposibilitatea acționării la acel moment conform modului planificat, necesitatea apelării organelor competente în vederea înregistrării, constatării și sancționării acțiunilor date ale pârâtului.

Respectiv, în asemenea circumstanțe, instanța notează că, la caz, sunt întrunite condițiile legale referitor la repararea prejudiciului moral, ori este prezentă fapta ilicită(delictul) imputabilă pârâtului, consecințele acesteia, care sunt inclusiv și morale și legătura dintre faptă și consecință, prin prisma elementului de vinovăție al pârâtului.

Referitor la cuantumul prejudiciului moral, instanța notează că, conform prevederilor legale indicate supra, acesta urmează a fi stabilit de instanța de judecată ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă, ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibil în mod rezonabil a fi fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din probele administrate.

Atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și instanțele ierarhic superioare, atunci când acordă despăgubiri morale, nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate, adică procedează la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare a cauzei.

În speță, conform cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei, sumă pe care instanţa o reţine ca fiind una exagerată.

Totodată, reţinînd impactul emoţional al reclamantului, ultimul suferind emoţional, dar şi psihic, axându-se pe faptul că atingerile aduse nu pot fi remediate în cuantum material ca formă a prejudiciului, instanţa reiterează că suma de 3000 lei este cuantumul corespunzător, proporțional și care corespunde situației în speță și asigură repararea prejudiciului moral înregistrat la reclamant urmând să asigure acestuia o satisfacție echitabilă și speranța legitimă în vederea asigurării unui mediu confortabil și corespunzător confortului moral pentru reclamant. Și aceasta, nu pentru a acoperi suferințele, care au un preț inestimabil, ci pentru a diminua consecințele negative ale faptelor și ale implicațiilor produse de acestea pe toate planurile vietii sociale ale reclamantului.

Reieșind din prevederile legale enunţate şi din circumstanţele de fapt stabilite la caz, instanţa de judecată constată obligaţia pârâtului de reparare a prejudiciului moral rezultat din acţiunile sale, consecinţele negative ale căruia s-au răsfrânt incontestabil asupra reclamantului în mărime de 3 000 lei, care este una proporțională și echitabilă și în măsură să compenseze reclamantului suferințele morale suportate.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată menționează că potrivit prevederilor art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 96 alin. (1), (1/1) Cod procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La materialele cauzei a fost anexată dovada că reclamantul Popa Nicolae a fost reprezentat de către avocatul Oxana Ivanov, fapt confirmat prin mandatul avocațial nr.1734845 din 23.06.2022, anexat la materialele cauzei (f.d.3).

La caz, reclamantul a făcut dovada achitării sumei de 7000 lei către CA “ Oxana Ivanov “ , fapt confirmat prin copia bonului de plată seria/nr. ES 047771 din 23.06.2022 (f.d.17).

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaţilor din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistenţa juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să ţină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa.

Astfel, cît privește solicitarea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în valoare de 7000 lei, instanța constată că luînd în considerare complexitatea cauzei, dificultatea problemelor juridice ridicate în speță, aportul avocatului, timpul și munca depusă de avocat, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate și relevanța acestora, instanța va admite pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, considerînd necesar de a dispune compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de7000 lei, apreciate ca reale, necesare și rezonabile.

În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de

judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

Potrivit art.6§l al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale care statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, instanţa de judecată atestă acel fapt că pîrîtului Chiriac Petru nu i s-a îngrădit dreptul la un proces echitabil atît în sensul legislaţiei naţionale, cît şi în sensul CEDO, avînd posibilitatea pînă la adoptarea hotărîrii să prezinte probe care ar confirma, că prejudiciul cauzat lui Popa Nicolae a fost achitat.

În conformitate cu art.238-241 CPC, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocat Oxana Ivanov în interesele lui Popa Nicolae către Chiriac Petru cu privire la încasarea prejudiciului material,moral și cheltuielilor judiciare.

Se încasează din contul lui Chiriac Petru, a.n. *****, domiciliat în ***** IDNP: *****în beneficiul lui Popa Nicolae, a.n. *****, domiciliat în *****, IDNP:*****, prejudiciul material în sumă de 20905 (douăzeci mii nouă sute cinci) lei, prejudiciul moral în mărime de 3000 (trei mii) lei și cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 7000 (șapte mii) lei.

În rest, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul / semnat / Roic-Botezatu Lilia
Copia corespunde originalului
Judecătorul Roic-Botezatu Lilia